

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-189/15

**Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) - Fondazione Santa Lucia
κατά
Cassa conguaglio per il settore elettrico κ.λπ.**

(αίτηση του Consiglio di Stato
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2003/96/ΕΚ – Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας – Φορολογικές μειώσεις – Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής – Πλεονεκτήματα σχετικά με τα ποσά που οφείλονται για την κάλυψη των γενικών βαρών του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας – Άρθρο 17 – Ενεργειοβόρες επιχειρήσεις – Πλεονεκτήματα χορηγούμενα σε τέτοιες επιχειρήσεις μόνον του μεταποιητικού τομέα – Επιτρέπονται»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα)
της 18ης Ιανουαρίου 2017

Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Οδηγία 2003/96 — Φορολογικές μειώσεις — Έννοια — Πλεονεκτήματα χορηγούμενα, βάσει του εθνικού δικαίου, σε ενεργειοβόρες επιχειρήσεις για ποσά που οφείλονται για την κάλυψη των γενικών βαρών του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας — Εμπίπτουν — Προϋποθέσεις — Επαλήθευση από το εθνικό δικαστήριο — Πλεονεκτήματα χορηγούμενα σε τέτοιες επιχειρήσεις μόνον του μεταποιητικού τομέα — Επιτρέπεται

(Οδηγία 2003/96 του Συμβουλίου, άρθρο 17 § 1)

Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, εμπίπτουν στην έννοια των «φορολογικών μειώσεων» τα πλεονεκτήματα που χορηγούνται, βάσει του εθνικού δικαίου, σε ενεργειοβόρες επιχειρήσεις, όπως ορίζονται στη διάταξη αυτή, για ποσά, όπως τα επίμαχα στη διαφορά της κύριας δίκης, που οφείλονται για την κάλυψη των γενικών βαρών του ιταλικού συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας, υπό την επιφύλαξη της εξακριβώσεως από το αιτούν δικαστήριο των πραγματικών στοιχείων και των κανόνων του εθνικού δικαίου επί των οποίων στηρίζεται η απάντηση αυτή του Δικαστηρίου.

Το άρθρο 17, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/96 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει φορολογικές μειώσεις για την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας υπέρ ενεργειοβόρων επιχειρήσεων, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, μόνον του μεταποιητικού τομέα. Σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/96, τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν φορολογικές μειώσεις για την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας υπέρ των ενεργειοβόρων επιχειρήσεων εφόσον τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας της Ένωσης που καθορίζονται στην οδηγία αυτή τηρούνται κατά μέσον όρο για κάθε επιχείρηση. Η διάταξη αυτή ορίζει επίσης την

έννοια της «ενεργειοβόρου επιχειρήσεως» και διευκρινίζει στο πλαίσιο του ορισμού αυτού ότι τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν πιο περιοριστικά κριτήρια, συμπεριλαμβανομένων των ορισμών της αξίας των πωλήσεων, της επεξεργασίας και του κλάδου δραστηριοτήτων. Εξ αυτών απορρέει ότι, για τους σκοπούς της εν λόγω διατάξεως, τα κράτη μέλη παραμένουν ελεύθερα να περιορίσουν το ευεργέτημα των φορολογικών μειώσεων υπέρ ενεργειοβόρων επιχειρήσεων μόνον σε έναν ή περισσότερους βιομηχανικούς τομείς. Κατά συνέπεια, η ίδια αυτή διάταξη δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία χορηγεί πλεονεκτήματα σχετικά με τα ποσά που οφείλονται για την κάλυψη των γενικών βαρών του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας μόνον στον μεταποιητικό τομέα.

(βλ. σκέψεις 44, 47-49, 52, διατακτ. 1, 2)